

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Hansa Metal s.r.o.**
sídlem Emila Filly 296/13, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava
zastoupeného advokátem Mgr. Janem Tomsem
sídlem Emila Filly 296/13, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 4. 2019 č. j. 14591/19/5300-22444-702525, č. j. 14589/19/5300-22444-702525 a č. j. 14587/19/5300-22444-702525, ve věcech daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 30. 4. 2019 č. j. 14591/19/5300-22444-702525, č. j. 14589/19/5300-22444-702525 a č. j. 14587/19/5300-22444-702525 se **zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 26 908 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 24. 6. 2019 se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2019 č. j. 14591/19/5300-22444-702525, č. j. 14589/19/5300-22444-702525 a č. j. 14587/19/5300-22444-702525 (dále též „napadená rozhodnutí“), kterými znovu částečně či úplně zamítnuta žalobcova odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“)
 - a) ze dne 24. 10. 2013, č. j. 2581217/13/3202-24802-805198, kdy žalovaný opětovně rozhodl
o potvrzení tohoto rozhodnutí co do doměření daně z přidané hodnoty (dále též „DPH“) za zdaňovací období leden 2012 ve výši 660 270 Kč a zároveň bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného uhradit za dlužnou daň penále ve výši 132 054 Kč.
 - b) ze dne 24. 10. 2013, č. j. 2581219/13/3202-24802-805198, kdy žalovaný opětovně rozhodl
o potvrzení tohoto rozhodnutí co do doměření DPH za zdaňovací období únor 2012 ve výši 96 270 Kč a zároveň bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného uhradit za dlužnou daň penále ve výši 19 254 Kč.
 - c) ze dne 24. 10. 2013, č. j. 2581220/13/3202-24802-805198, kdy žalovaný opětovně rozhodl
o potvrzení tohoto rozhodnutí co do doměření DPH za zdaňovací období červen 2012 ve výši 485 182 Kč a zároveň bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného uhradit za dlužnou daň penále ve výši 97 036 Kč.
 - d) ze dne 24. 10. 2013, č. j. 2581221/13/3202-24802-805198, kdy žalovaný opětovně rozhodl
o potvrzení tohoto rozhodnutí co do doměření DPH za zdaňovací období červenec 2012 ve výši 55 028 Kč a zároveň bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného uhradit za dlužnou daň penále ve výši 11 005 Kč.

Krajský soud v Ostravě již ve věci rozhodoval v předcházejícím řízení rozsudkem ze dne 28. 3. 2018 č. j. 22 Af 2/2016-80, kdy zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2015 č. j. 44314/15/5300-22444-702525, 42983/15/5300-22444-702525 a 44315/15/5300-22444-702525 (dále též „předchozí rozhodnutí“) a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ve zrušujícím rozsudku krajský soud vyhověl námitkám žalobce a zavázal žalovaného provést navržené dotazy vůči osobám zajišťujícím přepravu zboží a výsledkům dodavatelů, případně neprovedení takových úkonů řádně odůvodnit. Žalovaný následně v rámci odvolacího řízení dospěl ke stejným závěrům jako v předcházejícím řízení.

2. Žalobce v podané žalobě nejprve rekapituluje průběh řízení a konstatuje, že závěry učiněné správcem daně nejsou objektivní. Žalobce se žádného daňového podvodu neúčastnil, ani o něm nevěděl a vědět nemohl. Žalobce vytýká žalovanému, že si vybral ze všech důkazů jen to, co se mu hodilo. Žalovaný měl k dispozici faktury, dodací listy, nákladní (tzv. „CMR“) listy, bankovní výpisy a evidenci pro účely DPH, z nichž je evidentní, že bylo zboží dodáno předmětným subjektům. Žalobce doložil i čestné prohlášení přepravce M. D. Naopak žalovaný operuje výsledky svědků, které byly provedeny v Polsku, aniž by měl žalobce možnost se jich zúčastnit.
3. Žalobce namítá, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor Krajského soudu v Ostravě a neodstranil vady řízení, když ani v druhém řízení nevyslechl odběratele S. S. a D. L. a dále přepravní subjekty.
4. Žalovaný konstatoval, že v rámci doplnění řízení nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na změnu výsledku daňové kontroly, a tedy napadených rozhodnutí, neboť navzdory předpokladu a tvrzení žalobce toto jím požadované doplňující prokazování žádné důkazy o dodání zboží (oceli) osobě D. L. a osobě S. S. nepřineslo. Na těchto závěrech žalovaný setrval i po opětovném zhodnocení důkazů v rámci nového odvolacího řízení otevřeného po zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Žalovaný má za to, že napravil nedostatky vytýkané krajským soudem, jelikož v nových rozhodnutích precizně vypořádal veškeré důkazy předložené žalobcem i důkazy získané vlastní úřední činností a zhodnotil je ve vztahu k tomu, zda tyto důkazy mohou prokázat tvrzení žalobce.
5. Žalovaný dále uvádí, že v napadených rozhodnutích se nevyskytuje zmínka o podvodu na DPH ani jiném podvodu, a to ani teoreticky v sekci Právní základ ani v odkazované judikatuře. Ve všech rozhodnutích se žalovaný zabýval tím, zda žalobce naplnil hmotněprávní podmínky pro uznání osvobození od DPH dle § 62 odst. 1 ZDPH.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Na základě skutečností zjištěných v souvislosti s mezinárodním dožádáním ze strany polského správce daně zahájil dne 21. 1. 2013 tuzemský správce daně daňovou kontrolu na DPH za zdaňovací období měsíce ledna, února, června a července roku 2012, což vyplývá z protokolu o ústním jednání č. j. 54370/13-3202-05400-806083. Předmětem této kontroly bylo mimo jiné objasnění skutečností souvisejících s deklarovaným intrakomunitárním dodáním zboží mezi žalobcem a osobami L. P., D. L. a S. S. Ze zprávy o daňové kontrole č. j. 54579/13-3202-05400-806083, která byla projednána se žalobcem dne 8. 10. 2013, vyplývá, že žalobce v kontrolovaných obdobích vystavoval dodavatelům faktury za dodávky zboží, konkrétně za leden a únor 2012 L. P., sídlem ul. Bohaterow Monte Cassino 3/47, Katowice, DIČ: PL9541324842, za leden a únor 2012 také S. S., sídlem ul. Mrzyglódzka 144, Zawiercie, DIČ: PL6491953444 a za červen a červenec 2012 D. L., sídlem ul. Poległych 10, Zawiercie, DIČ: PL6491868402.
7. Za účelem vyjasnění pochybností o pravdivosti tvrzení žalobce si správce daně v rámci mezinárodního dožádání přes SCAC formulář vyžádal vyjádření polského správce daně, ze kterých mimo jiné vyplynulo, že subjekt L. P. v předmětném období neprovozoval obchodní činnost, což spolu s dalšími zjištěnými skutečnostmi, které jsou podrobně uvedeny ve zprávě o daňové kontrole, vedlo správce daně k uplatnění postupu podle § 143

a § 147 d. ř. a doměření DPH za zdaňovací období leden a únor 2012 v celkové výši 487 692 Kč. Obdobným postupem byla žalobci doměřena daň za dodávky zboží ve stejných zdaňovacích obdobích v rámci obchodování se subjektem S. S., kdy se jednalo celkově

o doměřenou DPH ve výši 756 540 Kč a rovněž u subjektu D. L., kde se jednalo o DPH za zdaňovací období červen a červenec 2012 v celkové výši 538 110 Kč. Ve všech třech případech dospěl správce daně k závěru, že se žalobci nepodařilo prokázat, že skutečnými odběrateli zboží byly deklarované subjekty. Správce daně zdůraznil, že nemá pochybnosti o existenci zboží, jeho hodnotě a množství ani o tom, že s ním skutečně bylo obchodováno. Žalobci se však nepodařilo prokázat přechod práva nakládat se zbožím jako vlastníků na jím deklarované subjekty a nemohl tedy uplatnit postup podle § 64 d. ř.

8. Proti dodatečným platebním výměrům zdaňovací období leden, únor, červen a červenec 2012 č. j. 2581217/13/3202-24802-805198, 2581219/13/3202-24802-805198, 2581220/13/3202-24802-805198 a 2581221/13/3202-24802-805198 podal žalobce dne 29. 11. 2013 odvolání, doplněná dne 3. 1. 2014, ve kterých namítal nedostatečné objasnění skutkového stavu věci ze strany správce daně, který se při svém rozhodování spokojil toliko s dílčími zjištěními a závěry polského správce daně aniž by si sám vlastní činností zajistil dostatek zákonných podkladů, což musel žalobce suplovat vlastní iniciativou v odvolacím řízení.
9. Dne 18. 12. 2015 vydal žalovaný rozhodnutí o odvolání č. j. 44314/15/5300-22444-702525, 42983/15/5300-22444-702525 a 44315/15/5300-22444-702525, kterými potvrdil dodatečné platební výměry na DPH za zdaňovací období červen a červenec 2012 ze dne 24. 10. 2013, č. j. 2581220/13/3202-24802-805198 a 2581221/13/3202-24802-805198 a změnil dodatečné platební výměry na DPH za zdaňovací období leden a únor 2012 ze dne 24. 10. 2013, č. j. 2581217/13/3202-24802-805198 a 2581219/13/3202-24802-805198 tak, že částka doměřené daně byla snížena z původních 1 034 943 Kč na 660 270 Kč za měsíc leden 2012 a z 209 289 Kč na 96 270 Kč za měsíc únor 2012, s odpovídajícím poměrným snížením povinnosti uhradit za takto doměřenou daň penále. Změna rozhodnutí byla odůvodněna novými skutečnostmi, které vyšly najevo při doplnění odvolacího řízení prvostupňovým správcem daně. Klíčovou se v této situaci stala výpověď svědkyně Katarzyny Slosarczyk, která potvrdila, že byla osobně u příjmu zboží určeného pro L. P. a CMR listy předkládané při dodávce tohoto zboží opatřovala svým podpisem a firemním razítkem L. P. V souvislosti s touto výpovědí vzal žalovaný jako odvolací orgán za prokázané, že v daném případě došlo ke splnění podmínek pro osvobození části dodávek zboží od daně s nárokem na odpočet daně podle § 64 ZDPH, jelikož výpověď svědkyně vyvrátila pochybnosti, které měl prvostupňový správce daně ohledně totožnosti odběratele. Naproti tomu se u zbylých dvou odběratelů nepodařilo prokázat skutečnosti, které by aplikaci § 64 ZDPH odůvodnily a odvoláním napadená rozhodnutí orgánu prvního stupně zůstala v tomto rozsahu beze změny. Žalovaný v tomto směru uvedl, že i přes důkazní návrhy, které žalobce učinil v rámci doplnění odvolacího řízení, které spočívaly v provedení dotazu správce daně vůči subjektům F.T.S. Carrier, Parnas, F.H.U. S.-Trans a M. D. PEGAS, s. r. o. na okolnosti přeshraniční přepravy zboží, je toho názoru, že za situace, kdy deklarovaný odběratel popřel jakoukoliv spolupráci se žalobcem a tím pádem vyloučil přechod práva nakládat se zbožím jako vlastníků na svou osobu, nelze konstatovat, že podmínky § 64 ZDPH byly splněny, a navržené důkazy neprovedl.

10. Žalobce podal dne 18. 1. 2016 proti předchozím rozhodnutím žalovaného žalobu, kterou se domáhal jejich zrušení. Krajský soud o věci rozhodl rozsudkem ze dne 28. 3. 2018 č. j. 22 Af 2/2016-80, kdy zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2015 č. j. 44314/15/5300-22444-702525, 42983/15/5300-22444-702525 a 44315/15/5300-22444-702525 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný po opětovném zhodnocení důkazů rozhodl o podaných odvoláních dne 30. 4. 2019 napadenými rozhodnutími, přičemž dospěl ke stejnému závěru jako v předchozích odvolacích řízeních a důkazy výsledkem odběratelů a přepravních subjektů neprovedl.
11. Z bodu 48. rozhodnutí žalovaného č. j. 14591/19/5300-22444-702525 vyplývá, že prvostupňový správce daně neprovedl výsledek svědka D. L., neboť z odpovědi polského správce daně v rámci mezinárodního dožádání vyplynulo, že tento se v rozhodné době skrýval před orgány činnými v trestním řízení a byl tedy pro správce daně nedosažitelný. Z bodů 53. až 55. tohoto rozhodnutí dále plyne, že žalovaný neprovedl důkaz dotazem vůči přepravním subjektům F.T.S. Carrier, Parnas, F.H.U. S.-Trans s odůvodněním, že žalobce nedoložil daňové doklady o přepravě a další konkrétní důkazy, na které by se bylo možné v případě dotazu zaslání polské daňové správě odvolávat. Z předložených CMR listů nebylo dle žalovaného možné seznat kdy a pro koho byla přeprava realizována.
12. Z bodu 56. rozhodnutí žalovaného č. j. 14589/19/5300-22444-702525 vyplývá, že správce daně neprovedl důkaz výpovědi dodavatele S. S., neboť ve světle skutkových zjištění žalovaného nebyla s to zvrátit hodnocení prvostupňového správce daně. Z bodů 58. až 60. dále plyne, že nebyl proveden dotaz na přepravce M. D. PEGAS, s.r.o., neboť z doložených CMR listů není zřejmé, o jaké přepravní služby se jednalo a nebyla ani doložena smlouva o způsobu stanovení ceny jednotlivých jízd. Dotaz na subjekt F.T.S. Carrier nebyl proveden, neboť podle doložených CMR listů za předmětné zdaňovací období neprovedl tento přepravce pro žalobce žádnou přepravu zboží pro odběratele S. S.
13. V rámci bodů 56., 58. až 61. rozhodnutí žalovaného č. j. 14587/19/5300-22444-702525 je uvedena fakticky totožná argumentace jako v rozhodnutí č. j. 14589/19/5300-22444-702525, kdy žalovaný neprovedl dotaz přepravním subjektům z důvodu nesrovnalostí údajů v doložených CMR listech. Žalovaný v bodu 60. dále uvádí, že přepravcem M. D. PEGAS, s.r.o. měla být provedena přeprava zboží (oceli) odvolateli z Polska dne 27. 1. 2012, kdy byl vystaven CMR list č. 1483708 a pro přepravu zboží stejného druhu a hmotnosti do Polska byl vystaven stejný den (27. 1. 2012) CMR list č. 1483711. S ohledem na vzdálenost 152 km mezi místem nakládky Zawiercie v Polsku a místem vykládky v ČR Ostrava – Vítkovice a na vzdálenosti 104 km mezi Ostravou – Vítkovicemi a Katowicemi (kam podle CMR listu č. 1483711 měla být ocel dodána v Polsku), není zřejmé, zda přepravce M. D. PEGAS, s.r.o. provedl nějakou další přepravu vzhledem k nesrovnalostem v číselné řadě CMR listů.
14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo

závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.

16. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
17. Podle § 64 odst. 1 ZDPH je dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně. Podle odst. 4 téhož ustanovení lze tuto skutečnost prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.
18. Podle § 92 d. ř. odst. 1 provádí dokazování příslušný správce daně nebo jím dožádaný správce daně. Podle odst. 2 téhož ustanovení správce daně dbá na to, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Podle odst. 3 daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.
19. Podle § 93 d. ř. lze jako důkazních prostředků užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Jde zejména o tvrzení daňového subjektu, listiny, znalecké posudky, svědecké výpovědi a ohledání věci.
20. Krajský soud v předchozím rozsudku uvedl, že nelze bez dalšího rezignovat na důkazní standard daňového řízení a pouze se strohým odůvodněním či zcela bez odůvodnění selektivně odmítat provedení důkazů, které by mohly vést ke snížení daňové povinnosti subjektů. Takovýto postup musí být vždy výsledkem důkladné úvahy správního orgánu a tato úvaha se musí promítnout i do samotného rozhodnutí a to i v případě, že by provedení těchto důkazů bylo například neúměrně obtížné či zcela neuskutečnitelné.
21. Po posouzení námitky žalobce ohledně neprovedení dotazů na přepravce a výsledků odběratelů dospěl krajský soud k názoru, že žalobně napadaná rozhodnutí skutečně trpí namítanými vadami, a tato námitka je důvodná. Žalovaný se neřídil závazným právním názorem krajského soudu, když neprovedl důkazy dotazem na přepravní subjekty a řádně neodůvodnil, z jakého důvodu tyto nebyly provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 36/2011-108). Krajský soud se neztotožňuje se závěry žalovaného, že nesrovnalosti údajů, resp. chybějící údaje ohledně odběratelů v CMR listech jsou dostatečným důvodem pro neprovedení výsledků přepravních subjektů F.T.S. Carrier, Parnas, F.H.U. S.-Trans a M. D. PEGAS, s.r.o. Tímto postupem bylo upřeno právo prokázat splnění podmínek obsažených v § 64 ZDPH jinak, než výsledkem samotných odběratelů. Krajskému soudu přitom není zřejmé, proč by právě tyto důkazy nemohly být

způsobí vyvrátit dřívější výpovědi odběratelů, jejichž zájmy mohou být různé, mohou se od zájmů žalobce lišit, a v zájmu odběratelů případně může být i popření obchodů s žalobcem přesto, že se uskutečnily. Zároveň tyto důkazy mohly objasnit nesrovnalosti údajů v doložených CMR listech i v číselné řadě CMR listů vystavených v rámci přepravy zboží učiněné přepravcem M. D. PEGAS, s.r.o. dne 27. 1. 2012.

22. Soud opětovně konstatuje, že tento postup žalovaného působí v kontextu celého řízení velmi nekonzistentně, neboť ze tří deklarovaných odběratelů, tedy L. P., D. L. a S. S. byl původní závěr prvostupňového správce daně o daňové povinnosti žalobce plynoucí z dodání zboží deklarovanému odběrateli L. P. korigován právě provedeným důkazem svědeckou výpovědí K. S., která byla předání zboží přítomna a mohla potvrdit, že zboží bylo odběratelem přijato a tím došlo k výraznému snížení doměřené daně.
23. Soud si je vědom, že situace v případě zbylých dvou odběratelů není zcela totožná a že dokazování zejména v případě obchodních vztahů mezi žalobcem a D. L. je komplikována skutečností, že z odpovědi polského správce daně v rámci mezinárodního dožádání vyplynulo, že tento se v rozhodné době skrýval před orgány činnými v trestním řízení a byl tedy pro správce daně nedosažitelný a bylo třeba vycházet z výpovědi získané v rámci daňové kontroly z roku 2012, což nelze správci daně ani žalovanému přičítat k tíži, ovšem i tak nelze přehlédnout, že se žalovaný spokojil pouze s tvrzením subjektu, který (lapidárně řečeno) nemusel vypovídat pravdivě.
24. Krajský soud má za to, že nepožaduje po daňových orgánech žádné úkony, které by přesahovaly rozsah jejich obvyklé činnosti, neboť jednoduché dotazy na dopravce, zda v konkrétní době provedli pro žalobce přepravu, co vezli, odkud kam a komu přepravované zboží prodali, by při obvyklém běhu věcí neměly představovat pro daňové řízení neúnosnou zátěž, ať už co do náročnosti či co do délky řízení.
25. Z tohoto důvodu soud konstatuje, žalovaný v daném případě nepostupoval v souladu s § 8 odst. 2 a § 92 odst. 2 d. ř.
26. Vzhledem k tomu, že žaloba je důvodná, soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
27. V něm bude na žalovaném, aby znova přezkoumal odvoláním žalobce napadené dodatečné platební výměry, přičemž je povinen postupovat v souladu se shora uvedeným právním názorem krajského soudu.
28. Krajský soud uzavírá, že z důvodu výše uvedené procesní vady napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) téhož zákona, zrušil a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu. Na žalovaném především bude, aby provedl důkazy výsledkem svědků, případně řádně odůvodnil z jakého důvodu tak neučinil.
29. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce dle § 7, § 9, § 12 a § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. tvoří:

- a zaplacený soudní poplatek 9 000 Kč
- b) náklady právního zastoupení advokátem
-) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 7 100 Kč / úkon při těchto úkonech § 7, § 9 odst. 4 písm. d)
právní služby:
 - 1) příprava a převzetí věci § 12 odst. 3
 - 2) sepsání žaloby vyhl. č. 177/1996 Sb. 14 200 Kč
 -) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci § 13 odst. 3
vypočtených pod písm. ▫) vyhl. č. 177/1996 Sb. 600 Kč
 -) DPH 21% z částek uvedených pod písm. ▫) – ▫) § 57 odst. 2 s. ř. s. 3 108 Kč
- Celkem* 26 908 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 17. prosince 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu